

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Από την ψηλάφηση του Θωμά στη βίωση της Αναστάσεως

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, την Κυριακή του Αντίπασχα, 19 Απριλίου 2026, κατά την οποία η Εκκλησία τιμά την ψηλάφηση του Αναστάντος Κυρίου από τον Άγιο Απόστολο Θωμά, χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Φαρσάλων.

Στο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο βαθύ θεολογικό νόημα της ημέρας, υπογραμμίζοντας ότι η Κυριακή του Θωμά, γνωστή και ως Κυριακή του Αντιπάσχα, δεν αποτελεί απλώς μια ανάμνηση της δεύτερης εμφάνισης του

Αναστάντος Χριστού στους μαθητές Του, «μεθ' ημέρας οκτώ», παρουσία και του αποστόλου Θωμά, αλλά φανερώνει την ολοκλήρωση της όγδοης ημέρας ως εσχατολογική κατάσταση μέσα στη ζωή της Εκκλησίας. Μέσα σε αυτήν την πραγματικότητα, όπως τόνισε, εγκαινιάζεται ο άνθρωπος, ανακαινίζεται και αναγεννάται εν Χριστώ, ζώντας το γεγονός της Αναστάσεως όχι περιστασιακά, αλλά διαρκώς, μέσα στο εκκλησιαστικό σώμα.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στο αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας από το βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων, το οποίο συνέγραψε ο απόστολος και ευαγγελιστής Λουκάς, ο ιστορικός της Εκκλησίας, και στο οποίο αποτυπώνεται η ζωή της πρώτης Εκκλησίας μετά την Πεντηκοστή και η δυναμική ανάπτυξή της. Όπως σημείωσε, η οργάνωση της Εκκλησίας δεν αφορά εξωτερικές δομές, αλλά τον τρόπο με τον οποίο οι πιστοί αυξάνονται εν Χριστώ και συμμετέχουν στο έργο των Αποστόλων.

Αναλύοντας το ανάγνωσμα, επεσήμανε ότι αυτό διακρίνεται σε δύο μέρη. Στο πρώτο, παρουσιάζεται η θαυματουργική δράση των Αποστόλων, οι οποίοι ανέβαιναν στον Ναό του Σολομώντος, κήρυτταν τον Χριστό και επιτελούσαν θαύματα, ώστε να επιβεβαιώνεται η διδασκαλία τους. Μάλιστα, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο ευαγγελιστής Λουκάς, οι άνθρωποι έφερναν τους ασθενείς στους δρόμους, για να τους επισκιάσει ακόμη και η σκιά του αποστόλου Πέτρου και να θεραπευθούν. Στο δεύτερο μέρος, παρουσιάζεται η αντίδραση των αρχιερέων και των Σαδδουκαίων, οι οποίοι, αρνούμενοι την Ανάσταση, ενοχλήθηκαν από το κήρυγμα των Αποστόλων και τα θαύματα που επιτελούνταν στο όνομα του Αναστημένου Χριστού. Τους συνέλαβαν και τους φυλάκισαν, όμως άγγελος Κυρίου τούς ελευθέρωσε, δίνοντάς τους εντολή να συνεχίσουν αδιάκοπα το κήρυγμα στις πλατείες και στον ναό.

Προχωρώντας σε βαθύτερη ερμηνεία, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι ο

Αναστημένος Χριστός δεν εμφανίσθηκε για να τιμωρήσει ή να επιβάλει τη δύναμή Του, αλλά παρουσιάζεται σε εκείνους που είναι πνευματικά ώριμοι να Τον δεχθούν. Η περίπτωση του αποστόλου Θωμά, όπως ανέφερε, φανερώνει ότι η πίστη καλλιεργείται μέσα από την κατήχηση και τη μαρτυρία της Εκκλησίας, καθώς χρειάστηκε χρόνος και διδασκαλία, ώστε να ωριμάσει πνευματικά και να ομολογήσει τον Αναστάντα Κύριο.

Στη συνέχεια, ανέδειξε τον βαθύ συμβολισμό της σκιάς του αποστόλου Πέτρου, συνδέοντάς τον με προτυπώσεις της Παλαιάς Διαθήκης. Αναφέρθηκε στη νεφέλη που καθοδηγούσε τον λαό του Ισραήλ στην έρημο, ως πύρινη στήλη τη νύχτα και ως σκιά την ημέρα, καθώς και στην Κιβωτό της Διαθήκης, η οποία περιείχε τον Δεκάλογο και αποτελούσε σημείο της παρουσίας του Θεού. Όπως τόνισε, αυτές οι εικόνες προτυπώνουν την Ενανθρώπιση και την Ανάσταση του Χριστού, ενώ η Κιβωτός προεικονίζει και την Υπεραγία Θεοτόκο, η οποία έφερε στη μήτρα της τον ενσαρκωμένο Λόγο του Θεού.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο γεγονός ότι ο απόστολος Πέτρος μπορούσε να επιτελεί θαύματα ακόμη και με τη σκιά του, όχι ως αποτέλεσμα προσωπικής δύναμης, αλλά επειδή ήταν άνθρωπος που ζούσε βαθιά την Ανάσταση του Χριστού. Όπως εξήγησε, στη ζωή της Εκκλησίας προηγείται η διδασκαλία και ακολουθεί το θαύμα, ως επιβεβαίωση της αλήθειας, κατά το πρότυπο του ίδιου του Κυρίου.

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τους πιστούς να αγωνισθούν ώστε να γίνουν «αναστημένοι άνθρωποι», να ζουν δηλαδή την πραγματικότητα της Βασιλείας του Θεού στην καθημερινότητά τους. Τόνισε ότι η Εκκλησία προσφέρει διαρκώς τα μέσα προς αυτή την κατεύθυνση, μέσα από τη λατρευτική ζωή και τους ύμνους, ιδιαιτέρως τον αναστάσιμο παιάνα «Χριστός Ανέστη», ο οποίος καλεί τους πιστούς να εντυπώσουν στην καρδιά τους το γεγονός της Αναστάσεως. Όπως επεσήμανε, ο καθένας μπορεί να βιώσει αυτή την εμπειρία, όταν αναζητεί και καλλιεργεί στη ζωή του την αναστάσιμη πορεία, ώστε να γίνει μέτοχος της χαράς

και της ζωής του Αναστημένου Χριστού.

